

LĀ•SKY MĀ•MIVĀ%oo, STESKY BLĀ•ZNIVĀ%oo - 10.

ĀšterĀ½, 14 prosinec 2010

Mrzne, aĀ¾ praští. To je taky dobrej obrat. Já bych teda v tomhle mrazu opravdu nĀ>koho nejradši praštil. Nemám rád zimu. Mám rád slunce a horko, ostatnĀ> jako kaĀ¾dý lev. KdyĀ¾ teploty stoupají vysoko nad tĀ™icet, a všichni kolem se cítí jak zmrzlina mimo mrazák, jsem ve svém, Ā¾ivlu. Moje záĀ¾itky se zimou jsou v podstatĀ> do jednoho nepĀ™ijemný.

Silvestr na horách byl jediný který jsem prospal, protoĀ¾e jsem pĀ™išel dva dny pĀ™edem o hlasivky, koleno jsem otoĀ•il na lyĀ¾ích pro jistotu dvakrát a byl jsem snad jediný horal, který pĀ™i výstupu na Rysy sešel do váĀ¾ské níĀ¾i. A taky nesnáším Ā•epice, v dá sledku Ā•ehoĀ¾ mi mrznou uši. ProstĀ> - kdyby to bylo na mĀ>, léto by trvalo cel rok. Jakmile se objeví ty podivné bílé fleky, co padají zhora, snaĀ¾ím se eliminovat jakékoliv cestování a zalézt nĀ>kam do tepla. A zrovna teĀ• si usmyslely, Ā¾e padat zaĀ•nou a já musím jet ještĀ> do Grandu... Škoda, Ā¾e nezavolal aspoĀ• Pavlína. Z té Petry nemám moc dobrej pocit. S Pavlínou jsme se poslednĀ> docela zapovídali, ono to s ní vĀ•bec není problém totiĀ¾. Umí se krásnĀ> smát, i kdyĀ¾ to nĀ>kdy vypadá, Ā¾e k tomu smíchu má ve skuteĀ•nosti hodnĀ> daleko. UponáhlovaĀ• jadierok... kdyĀ¾ jsem zkusil svojí slovenštinu zrovna na urychlovaĀ•i Ā•ástic, málem od smíchu spadla z gauĀ•iku. Sedám si zase za volant a usmívám se. RozeĀ¾nu svĀ>tla a nevĀ>Ā™ím svým oĀ•ím. To pĀ™ece nemĀ•Ā¾e b musím zdát. "Pavlíno, jste to vy?", nejradši bych k ní rovnou vybĀ>hl, ale pĀ™ece nejsem puberĀ•ák. Navíc, pĀ™i mé šikovnosti bych urĀ•itĀ> uklouz a zajel nĀ>kam pod auto. Zastavila se a chvilku Ā¾mourala do svĀ>tel. Vypl jsem je a vystoupil. "Jirko...", pronesla a mĀ> to pĀ™išlo jako kdyby Ā™ekla úplnĀ> všechno. "StrašnĀ> rád v vidím," vyklouzlo mi. "Ja vás tieĀ¾," obhlédla auto a zcela vĀ>decky vyvodila závĀ>r. "Idete z Ā•aleka?" "Ano, vezl jsem Myšku na návštĀ>vu k její mámĀ>." "Všetko v poriadku?" "Ano... ne... ale to je nepodstatné. Nechcete jít nĀ>kam na kávu?", docela jsem zapomnĀ>l na to, Ā¾e mám jet za její sestrou. "Jirko... já bych ráda. Moc ráda." "Ale...?"

Byla velmi blízko. Na dotek. Nemohl jsem to neudĀ>lat. Pohlídl jsem ten koĀ¾íšek, co mĀ>la k hĀ™ívny. Koukali jsme si do oĀ•í. Najednou mi bylo horko. Nevím, jestli bylo jen pĀ™ání otcem myšlenky, ale zazdalo se mi, Ā¾e se ke mnĀ> ještĀ> o nepatrný kousek pĀ™iblíĀ¾ila. Jo. TeĀ• a nebo nikdy. PĀ™itáhl jsem si ji k sobĀ> a políbil kouzelnĀ> vláĀ•né, horké, a hladové... skoro jako ty moje. VzápĀ>tí se ale rychle z mého obĀ>tí vymanila. "Jirko, prosím." "Pavlíno... já..." nevĀ>dĀ>l jsem, co Ā™íct. NĀ>co bylo špatnĀ>. "Jirko, ja nemôĀ¾em. PrepĀ•te". Uf... Jirko, ty blbce to zase proved. A fofrem couvej, nebo bude malér. "Omlouvám se já. NechtĀ>l jsem vás nijak ... nechtĀ>l jsem se vás dotknout." No to jsem tedy chtĀ>l, ale ne takhle. Ach jo, tohle je váĀ¾nĀ> k vzteku. "To nie je kvôli vám Jirko. Hezký veĀ•er zapomeĀ•te na to, prosím." zanoĀ™ila se do toho koĀ¾íšku a s kĀ™upajícím, zmrzlým snĀ>hem pod nohama, zamíĀ™ nĀ>kam. Kdo ví kam. Koukal jsem za ní jak mizne ve tmĀ>, a byl jsem naštvanej. UraĀ¾enej. DotĀ•enej. Jsem prostĀ> ješitnej vĀ•l. Jo. Co já tady vlastnĀ> dĀ>lám! Aha, jedu dávat dohromady netbook. Sakra práce. SedĀ>la v lobby baru a uĀ¾ z dálky jsem vidĀ>l, jak nakvašenĀ> míchá kafe. "Nie je nad dochvíĀ¾nost," pĀ™ivítala mĀ>. "PromiĀ•te, z bylo nepĀ™edvídatelné a snad nemeškám tak moc," Ā™ekl jsem stroze. Divné - mĀ>lo by mĀ> to podráĀ¾dit, ona je co po mnĀ> nĀ>co chce, tak snad mĀ•Ā¾e chvíli poĀ•kat bez blbých kecĀ•. Ale necítil jsem vĀ•bec nic. "Kde to máte? Docela spĀ>chám", netrpĀ>livĀ> jsem koukal, jak si nervóznĀ> nakrucuje pramínek vlasĀ• na prst. "Na izbe, samozrejme. Tu nie sú zásuvky. PoĀ•te prosím," zvedla se a zamíĀ™ila k výtahĀ™. V podstatĀ> vĀ•bec nevím, proĀ• jsem se na to nevykašil. Ze všeho nejmíc jsem mĀ>l chuĀ• jít se nĀ>kam opít, abych pĀ™estal v hlavĀ> slyšet poslední Pavlínina slova. Jo její mladší sestra kráĀ•ela pĀ™ede mnou hotelovýma chodbama a její boky se vlnily úplnĀ> stejnĀ> jak ty Pavlíniny. Herdek, proĀ• to muselo dopadnout takhle. "TakĀ¾e Jirko... ? Proste je to zamrznuté a reštart nepomáha. A nutne musím do zajtra nieĀ•o napísaĀ•", ukázala na rudý Dell, leĀ¾ící uprostĀ™ed letištĀ>, které zabíralo vĀ>tšinu plo malého pokoje. Nemám rád Delly. "Aha, pozrite...", natáhla se na tu postel, aby dosáhla na klávesnici. UrĀ•itĀ> malá Ā•ást mého mozku vnímala jistou nepatĀ™iĀ•nost celé situace, ale vĀ>tšinĀ> to bylo jedno. Kupodivu pĀ•sobila naprosto pĀ™irozenĀ>, jak tam tak leĀ¾ela na bĀ™iše a zkoušela pĀ™imĀ>t techniku k poslušnosti. „Vidíte?" „Nevídím. MĀ•Ā¾ete mi to podat?" Posunula ho mým smĀ>rem a pomalu se pĀ™ekulila na záda.„Ak si s tým poradíte, Ā•aká vás odmena... Jirko..." Ā™ekla potichu a mĀ>la u toho pĀ™ivĀ™ené oĀ•i. „snad na rozdíl od své sestry Sladká?" Rozpustile se zasmála. „A viete, Ā¾e áno? Preto tieĀ¾ pouĀ¾ívam nick HoralkaTatranka."„Hm... to by si normálnĀ> jeden kous. „Tak si kusnite," Ā™ekla a pomalu si obízla ukazováĀ•ek s pĀ>stĀ>ným nehtíkem. Tak jo. Sakra, tak jo. MnĀ> uĀ¾ je dneska všecko jedno... Rty mĀ>la stejnĀ> l horké. Ale míĀ• hladové. A její prsty pĀ™esnĀ> vĀ>dely, kam šáhnout. Najednou jsem prudce zatouĀ¾il dostat ze sebe všechno. PĀ™edeším... pĀ™edeším vztek. Pro chlapa je lepší cítit vztek, jak smutek, ne?

ZuĀ™ivĀ> jsem z ní strhával hadĀ™íky, co urĀ•itĀ> stály majlant. Jak dlouho jsem vlastnĀ> Ā¾il v celibátu? Kurník ty podprdy m dál nemoĀ¾nĀ>jší zapínání! NĀ>co ruplo. Cizí Ā¾enĀ> pode mnou to kupodivu nevadilo, její dlanĀ> nadšenĀ> po mém tĀ>le a mému tĀ>lu se to líbilo. Tak strašnĀ> moc bych chtĀ>l, aby nebyla cizí... aby to byla ta se zlatou hĀ™ívou.... s takovouhle hĀ™ívou... s tĀ>mato oĀ•ima... s tĀ>mato bokama... kdyby mohla být má... ano, láska, miluj mĀ>... ještĀ>... ještĀ>Ā>Ā>... „Pavliííííino!" Rozkoš z vyvrcholení vzápĀ>tí vystĀ™ídal úlek. Co jsem plácnul?! Pro Ā¾enu existuje málo horších urĀ¾ek, jak kdyĀ¾ si chlap v posteli splete jména. Koukl jsem na ní. Kupodivu vĀ•bec nevypadala na to, Ā¾e se chystá vyškrábat mi oĀ•i. TváĀ™ila se spíš spokojenĀ>, jakoby právĀ> objevila nĀ>co dá leĀ¾itého. „TakĀ¾e takto sa veci majú...", pronesla pomalu. „Ak vám, milý Jirko, môĀ¾em poradiĀ•, zabudnite na to. V Ā¾ivote ju nedostanete. Ona je totiĀ¾ VYDATĀ," Ā™íkala s neskrývaným opovrĀ¾ením „V jej oĀ•iach je to nieĀ•o posvätné. Napriek tomu, Ā¾e ten jej slávny chirurg nestojí za niĀ•. Ani dieĀ•a jej nebol schopn urobiĀ•." Cítil jsem se snad ještĀ> hĀ™Ā™, jak kdyĀ¾ jsem sem šel. Rychle pryĀ•. „Ale no tak, Jirko usmála se na mne povzbudivĀ>, „tak zlé to snĀ• nebolo."„Tak zlé to snad nebylo," opakoval jsem po ní jako stroj. „MĀ>jte se, Petro. A dĀ>kuji za...", najednou jsem nevĀ>del, co Ā™íct.„NavidĀ>nou, JiĀ™íku," mne. Rychle jsem vypad. Ā¾ ve výtahu jsem si vzpomnĀ>l na ten Dell. Kašlat na to, stejnĀ> stopro vĀ•bec nešlo o nĀ>j. SkĀ™ípot brzd. Na pĀ™echodu jsem málem pĀ™ejel nĀ>jakého opilce, to je pĀ™enĀ> to, co by mi dne

ješkaron;tĀ scházelo. Sakra! Stokrát si má-Ā¾u Ā™íkat, Ā¾e má prostĀ pĀ™emohly pudy. Sakra! Tohle se nemĀlo stát. J krásná Ā¾enská, ale miluješkaron; tu druhou, blbouně! Tu druhou, co má stejné oĀi, ale v nich napsáno mnohem víc... JenĀ¾e... jenĀ¾e... k ní stejnĀ Ā¾ádná cesta nevede. A Petra je nĀjaká cesta?? Leda do hrobu. Mlel se ve mnĀ rozum srdcem a nemĀlo smysl jim bránit. Oba mají pravdu. x x x Myškaron;ka na tom gauĀi usnula. PĀ™íkryl jsem jí huĀatou dekou a škaron;el si dát sprchu. Nejradškaron;i bych se v ní utopil. Herdek Pavlino, copak opravdu musíškaron; mít na prvním místĀ to, Ā¾e jsi VYDATĀ??? UmĀl bych ti tolik dát... Umela bys mi tolik dát... LeĀel jsem na posteli, kouĀ™il, pĀ™emýškaron;lel. Vybavovaly se mi ty krásný prsa, co jsem pĀ™ed chvíli drĀel v dlaních. Pííp... smska. Jestli to je Petr napíškaron;u jí, Ā¾e má to škaron;tve a ani náhodou v tom nemíním pokraĀovat. Houby... PĀ™emek se mi zdĀvĀ™il ze zítĀ™ku lufta, a jestli jsem nĀjak zohlednil v tom návrhu i novinky, co mi poslal. Copak novinky, ale ani ten návrh nemám na zítĀ™ek hotovej. Jirko, ty uĀ¾ radškaron;i nebuĀ. Venku chumelí, blíĀí se Vánoce. MĀsto je krásnĀjškaron; kdy jindy a snĀhuláci v nĀm jsou o nĀco víc fajn, neĀ¾ kdekoliv jinde byly. Na tom námĀstí s fontánkama stojí aspoĀ dvoumetrově a když se drobet oteplilo a pak zase zmrzlo, vypadal jako Ā¾ivý. Ā¾ivý snĀhulák. ĀEim se tak přĀmĀrný Ā¾ snĀhulák Ā¾iví? Pííp ... PĀ™emku, teĀ ne .. já ti stejnĀ neodepíškaron;u, budu rád, když ráno vstanu a dodĀlám, co "Promin, ze rusim, ale Myska si tu včera zapomněla litacku, tak aby ji zítra nechytil revizor.Dojeli jste dobře, ze jo?" SoĀa. Díky. Dojeli.. nĀkteĀ™í úplnĀ. Ona Uvedomila som si, Ā¾e nad tým Āajom sedím a civím do blba uĀ¾ aspoĀ hodiny. PreĀo? PreĀo som pokazila najkrajškaron;iu chvíĀu, ktorá ma stretla za posledných minimálne desaĀ rokov? Skôr pätnásĀ... Úplne na zaĀiatku sme predsa boli škaron;Āstní. O Āo bolo menej peĀazí, o to bolo viac radosti. Kam sa tá radosĀ vlastne stratila? Nie som schopná prestaĀ na to myslieĀ. Stále cítim jeho horúci bozk na perách, kaĀdú chvíĀu sa pristihnem, Ā¾e si po nich neveriacky prejdem prstami. Ako dlho ma uĀ¾ nikto týmto spôsobom nepobozkal? Pripadám si smieškaron;na, takto ma nerozhodila snĀ ani prvá pusa v pätnástich. LenĀ¾e... Āo som na tom parkovisku pocítila, ma zaskoĀilo. ZaskoĀilo ma, Ā¾e sa mi z jeho blízkosti podlomili kolená, zaskoĀilo ma, ako ma dostala jeho vĀ Ā¾e v jeho náruĀi mi bolo... akoby som tam odjakĀ¾iva patrila. V celom svojom Āivote som mala len jediného muĀa, a ten pocit som s ním nikdy nezaĀila. Pavlína, spamätaj sa! Nemáškaron; nárok na splaškaron;ené hormóny. Puberta i prechod v sú v nedoĀadne. Správaj sa trochu rozumne. Máškaron; manĀela, barák, auto, trikrát do roka leteckú dovolenku. ĀEo ti chýba ku škaron;Āstiu? Chceškaron; to vškaron;etko zahodiĀ, zaĀaĀ vstávaĀ kaĀdý deĀ o škaron;iestej, aby si si zarobila aspoĀ na prenájom blbej garsónky? PretoĀ¾e presne to Āa Āaká, aĀ Āa vyhodí. A Ā¾e vyhodí, akonáhle príde na nejaké tajné bozky na parkovisku, je naprosto isté. LenĀ¾e... lenĀ¾e... Jirka... stále vidím ten jeho pohĀad... nechápajúci, sklamaný... vyzeral tak neškaron;Āstne... chudák, dala som mu faloškaron;nú nádej. Nenávidím sa za to, Āo som mu urobila... Roman